

Kardinál J. Meisner

“RŮŽENEC MI NESMÍTE VZÍT!”

(kázání u lurdské jeskyně)

Jedna z nejnebezpečnějších chorob dneška je, že už nic neočekáváme. Je to nebezpečné, když člověk už nic neočekává - ani sám od sebe, ani od druhých, a dokonce ani od Boha. Vždyť rosteme skutečně jen pro ty, kteří od nás něco očekávají...

Doufám, že právě tak, jako já, i vy jste dnes přišli na toto posvátné místo k Matce Boží s velikými očekáváními. My opravdu nemůžeme hřešit proti Bohu a Marii tím, že bychom očekávali příliš mnoho, ale vždycky jen příliš malým očekáváním. - Podívejte se na Matku Boží v jeskyni, co nám chce darovat. Drží v rukou růženec. S jeho pěti tajemstvími je

(dokončení na str. 2)

MĚJ ODVAHU A ZAČNI

Možná, že od tvé zkušenosti s Pannou Marií už uběhlo dost měsíců nebo i let. Možná, že i tvé nadšení a tvůj elán se poněkud ztenčily...

Přesto bych ti chtěl říct, že tvá zkušenost určitě nebyla žádnou náhodou: Bůh má s každým z nás určitý plán. On si nás vyvolil. A rád by nás vedl prostřednictvím své Matky Marie. Jejím prostřednictvím nás volá...

Možná, že bylo toto Mariino volání v tobě silné, zatím co nyní je ho sotva slyšet, nebo přispěním každodenního života docela vymizelo z tvého vědomí. Proto bych ti chtěl dodat odvahy a vyzvat tě, abys se tomu volání znovu otevřel(a). Není to tak těžké, jak si možná myslíš: Rozhodni se jednoduše, že věnuješ Bohu každý den svého času. Jak velkou, to záleží na tvém rozhodnutí.

Vypni televizi, rádio atp., odlož

(dokončení na str. 2)

F

A

T

I

M

A

PRVNÍ ČTVRTKY, PÁTKY A SOBOTY V MĚSÍCI

První čtvrtky v měsíci se v celé církvi mají věnovat modlitbám za kněžská povolání a za osobní svatost kněží.

První pátky v měsíci věnujeme smíru Božského Srdce Páně.

O smír požádal sám Božský Spasitel v r. 1675 ve zjevení sv. Markéty Marii Alacoque, řeholnici kláštera Navštívení P. Marie v Paray le Monial v jihovýchodní Francii. Stěžoval si jí, jakým chladem a nevděkem většina lidí splácí jeho lásku a dobrodiní, a žádal světici: "Na usmíření přistupuj v první pátek každého měsíce k sv. přijímání."

Za smír (= zadoostiučinění za urážky naší doby) o prvních pátcích se vztahuje 12 velkých příslibení daných prostřednictvím sv. Markéty Marie Alacoque:

- 1) Ctitelům mého Srdce dám všechny potřebné milosti a požehnám jejich činnost.
- 2) Potěším je ve všech jejich obtížích.
- 3) Hříšníci najdou v něm nevyčerpatelné milosrdenství.
- 4) Vlažní se stanou horlivými a horliví dokonalejšími.
- 5) Ochráním ty, kteří se mu zasvěti a nepřestanou ho zbožně uctívat.
- 6) Vepíši do svého Srdce jména všech, kdo budou rozšiřovat úctu k němu.
- 7) Kde budou uctívat obraz mého Srdce, tam dám svůj mír a spojím rozdvojené.
- 8) Ochráním rodiny, které se s důvěrou na mne obrátí v jakémkoli soužení.
- 9) Společnosti, které se dají pod mou ochranu, uchovám ve svornosti a uchráním je trestů, které si zasloužily.
- 10) Kněžím, kteří pracují na spáse duší, dám milost, že obrátí i nejzatvrzejší.
- 11) Zahrnu požehnáním všechny, kteří o mém svátku přistoupí ke stolu

(dokončení na str. 2)

“RŮZENEC MI NESMÍTE VZÍT!”

(pokračování ze str. 1)

jakoby prodlouženou paží, prodlouženou rukou Kristovy Matky, která nás neopouští.

Při jedné návštěvě vatikánského muzea v Římě jsem tak ve výstavce růženců objevil tři zcela jednoduché růženečky s křížkem, z koncentráků Auschwitz a Dachau. Byly vyrobeny z nejcennějšího materiálu, který tehdy byl - z chlebové střídky. Tak životně důležitý jako byl ten chleba pro ty vězně, tak životně důležitá je pro nás všechny Boží ruka, Mariina ruka, která doprovázela své děti i v pekle koncentráků.

Co nám chce Maria darovat? Dává nám růženec. Drží ho pro nás připravený v ruce. Když jsem byl ještě světicím biskupem v Erfurtu, potkal jsem při jedné pouti velkou skupinu Němců z Povolží, kteří museli už 35 let žít na Sibiři a zůstali bez kontaktu s církví. Řekli mi: “Stýská se nám po církvi! Co z pravd víry musíme předat našim dětem, aby dosáhly věčného života?” Odpověděl jsem jim: “Dám vám katechismus a Nový zákon. Když tohle předáte svým dětem, dosáhnou věčného života.”

Jenže, před 15 lety se ještě nesměly přivážet do Sov. svazu žádné knihy. Když mě na to upozornili, řekl jsem: “Ale růženec, ten si snad můžete přivést?” Odpověděli: “Ano; ten si můžeme pověsit na krk. Vypadá to jako řetizek. Proti tomu nebude kontrola nic mít. Jenomže” - pokračovali - “co to má co dělat s naší otázkou: Co musíme předat našim dětem, aby dosáhly věčného života?” - Ukázal jsem jim křížek růžence. Na něm se modlíme Vyznání víry. To je to, v co věříme. Svätý Tomáš Akvinský říká: “**Kříž je kniha, z níž nebudu nikdy hotov se studiem.**” A pak následují tři perly: víra, naděje, láska. To je to, co žijeme. A pak přichází ke slovu, jakoby navléknut na šňůrku, celý Nový zákon: tajemství Božího vtělení v radostném růženci, tajemství utrpení v bolestném růženci a konečně, jakoby v jistém druhu tajného písma, tajemství Kristova vykoupění, tajemství našeho dovršení.

Nikdy na to nezapomenu: Jeden z ruských poutníků vzal růženec do ruky a řekl: “Tu mám opravdu celou katolickou víru v jedné ruce!” Ano, v jediné ruce měl plnost naší víry.

Milí poutníci! Když vím, že jeden z mých kněží miluje růženec a každý den se ho modlí, nemám už o něho žádnou starost! Neboť tehdy je v nejlepších rukou, v rukou naší milé Paní, Panny Marie!

PRVNÍ ČTVRTKY, PÁTKY A SOBOTY V MĚSÍCI

(pokračování ze str. 1)

Páně, aby odčinili urážky, kterých se mi dostává především v Nejsvětější Svátosti.

12) Má všemohoucí láska udělí všem, kdo po devět po sobě následujících prvních pátků mě přijmou, milost konečného setrvání v dobrém. Nezemřou ve stavu nemilosti a bez svátosti. Mé božské Srdece jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm.

Rodiče, přistupujte se svými dětmi již od jejich prvního sv. přijímání na první pátek (kdo nemůže na první pátek, může to nahradit o první neděli v měsíci) ke stolu Páně. Svátost smíření si vykonajte v týdnu před prvním pátkem. Budete tak usmířovat své hříchy i hrozné urážky, kterých se Kristu dostává od hříšného lidstva. Můžete si být jisti spásou svou i svých dětí!

První soboty v měsíci jsou zasvěceny smíru Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Je to splnění jednoho přání P. Marie ve fatimských zjeveních.

Dne 10. 12. 1925 se zjevila P. Maria Lucii z Fatimy v klášteře v Pontevedro a řekla jí: “**Hleď, milá dcero, jak je mé Srdce obklíčeno trním; nevděční lidé je ustavičně probodávají rouháním a chladností. Aspoň ty se přičiň, abys mě potěšila, a oznam všem lidem, že při smrti budu nablízku se všemi milostmi, které potřebují ke spáse, těm, kdo po pět po sobě jdoucích prvních sobot v měsíci vykonají sv. zpověď, sv. přijímání, pomodlí se růženec a věnují čtvrt hodinku na smír a přitom budou rozjímat o tajemstvích sv. růžence.**”

(K tomu je třeba podotknout, že sv. zpověď vykonaná předem - během týdne se smírným úmyslem stačí, že požadavku čtvrt hodinového rozjímaní se vyhoví, když uvažujeme o jednom nebo o více tajemstvích sv. růžence nebo se pomodlíme druhý růženec. Také stačí čtvrt hodinka duchovní četby v měsíci a ne vždy o soboty po prvním pátku.)

Dne 15. srpna 1942 ukázal Spasitel Neposkvrněného Srdce své Matky ctihodné služebnici Boží Konsolátě Betrone se slovy: “**Tak jako jsem já skrze Neposkvrněné Srdce mé Matky přišel na svět, tak přijdou duše skrze toto Srdce k mému Srdci... Má dcero, skrze Markétu (Marii Alacoque) jsem dal světu velká zaslíbení. Protože jsem ve své dobrotě nekonečný a mé milosti jsou nevyčerpatelné, slibuji nyní ještě více: Jestliže duše chtějí, aby se má zaslíbení naplnila, ať milují a uctívají Neposkvrněné Srdce mé Matky. To budou dokazovat tím, že budou po devět po sobě jdoucích prvních sobot měsíce (stejně jako po devět prvních pátků) po kající přípravě přijímat mé Tělo s úmyslem, aby usmířovali mé Božské Srdce spojené s Neposkvrněným Srdcem mé Matky.**”

Panna Maria žádala prostřednictvím Lucie z Fatimy jen pět sobot, Spasitel však mluvil o devíti. Sestře Konsolátě to zdůvodnil takto: “Prosba mé Matky o prvních pět sobot je projev její pokory, kterou má i v nebi, protože se necítí hodna stejné úcty. Moje prosba je však projevem mé lásky, která nemůže snést, abych dostal více než ta, se kterou jsme v lásce spojeni.

Spasitel dal 33 zaslíbení pro nověnu devíti prvních sobot v měsíci. K nim se připojuje ještě velké zaslíbení nejblahoslavenější P. Marie: “**Každou první sobotu v měsíci se uzavírají brány pekla: nikdo nebude zavřzen. Brány očistce se otevírají. Mnoho duší přijde do nebe. To je dílo milosrdné lásky mého Syna, kterou odměňuje ty duše, které uctívají mé Neposkvrněné Srdce.**”

P. František Puchnar

(převzato z měsíčníku Naše společenství z Třebíče)

MĚJ ODVAHU A ZAČNI

(pokračování ze str. 1)

stranou noviny a jiné kratochvíle a jdi do místnosti, kde můžeš mít klid. Sedni si, nebo klekni si před kříž. Uklidni se a pozoruj kříž. Divej se na Ježíše, vyprávěj mu své starosti, potíže, své radosti, své plány - ano, jednoduše všechno, co naplňuje tvé srdce, co tě zaměstnává a těší.

Všechno to přines Ježíšovi.

Vydrž nějakou chvíli před křížem, divej se na Ježíše na kříži, na jeho rány, na jeho trnovou korunu, na jeho obličej. Zároveň myslí na to, že Ježíš tě nekonečně miluje a že to všechno vytrpěl pro tebe, aby tě vykoupil, a nyní toužebně očekává, že ho budeš milovat. Čeká na tvou lásku, od tebe takového, jaký jsi. On ti pak také řekne, co od tebe očekává, jaký úkol, jaké místo pro tebe má.

Neměj z toho strach, vždyť On chce tvé štěstí!

Aby ses mohl(a) v modlitbě víc otevřít, modli se k Duchu svatému. Můžeš se pomodlit desátek růžence nebo celý růženec, přečíst si a meditovat úryvek Evangelia a některé poselství, pokusit se o půst s chlebem a vodou, častěji se i ve všední den zúčastnit mše svaté...

Ale nikdo tě nenutí, všechno ať pozvolna roste!

Všechno záleží na tvém svobodném rozhodnutí.

Nelekej se, prosím tě, před výzvami a prosbami Matky Boží! Ona tě chce vést v lásce, a jen v lásce může vše růst a dozrávat. Zpočátku je důležité jen to, abys začal(a), a aby to, co děláš, vycházelo ze srdce. Kdy se začneš modlit, uděláš zkušenost síly a působení modlitby.

Přijmeš-li ruku, kterou ti Panna Maria nabízí, necháš-li se od ní vést, budeš naplněn(a) pokojem, radostí a Boží láskou (asi si toho hned nevšimneš: vše, co roste, potřebuje čas!) Budeš s to vyzařovat na své bližní tu lásku, kterou jsi dostal(a).

Neboj se se této cesty. Z vlastní zkušenosti ti mohu říct, že tato cesta je krásná, a čím dál jdeš, tím je krásnější, tím hlouběji - krok za krokem - pronikáš do Boží lásky a do štěstí - i v utrpení.

Měj odvahu a začni - Ježíš a jeho Matka na tebe čekají.

Ze zahraničních pramenů upravil Petr Procházka

PŘIJĎ, DUCHU SVATÝ, A NAPLŇ NAŠE SRDCE SVOU NEBESKOU MILOSTÍ!

Řekněte mi, zda naleznete líbeznější obraz než je obraz mladé maminky, která chová ve svém náručí své prvorozené dítě? Veškerou svou lásku vkládá do tohoto něžného stvoření a nikdy ho nepřestane milovat. Tato mateřská láska je jen velmi slabým obrazem nekonečné lásky Ducha svatého ke křesťanské duši. Při křtu sv. vlévá Duch svatý do duše milost posvěcující. Tato milost činí z duše důstojný příbytek Ducha svatého.

Duch svatý je málo znám a milován. Proč? Protože pobožnost k Duchu svatému se protíví duchu této doby. Naše doba se vyznačuje touhou po smyslovém pošetění, touhou po bohatství, po cti a slávě. Nemá smysl pro věci duchovní. Láskou k tělesnému pohodlí, přílišnou starostlivostí, neklidem a nedostatkem věrnosti v modlitbě bráníme působení Ducha svatého v naší duši. Jeho působení je velmi jemné. Musíme se ztížit, odpoutat se od věcí smyslových, abychom zaslechli šepot jeho lásky.

Pravá svatost spočívá ve věrném a pokorném plnění všech našich drobných denních povinností z lásky k Bohu. Nejvíce záleží na přítomném okamžiku. Minulost ani budoucnost nám nepatří. Věrnost přítomnému okamžiku, věrnost za všech okolností, věrnost ve dne v noci - to je naše jediná starost.

Jako každá částice Svaté Hostie obsahuje celého Ježíše - s Tělem, Krví, Duší i Božstvím - velkého, živoucího a klaněníhodného jako v celé Hostii, tak i každá částice našeho života, každý okamžik, každá sebe-menší povinnost obsahuje celou klaněníhodnou Vůli Boží. Tuto vůli Boží projevenou v maličkostech musíme přijmout stejně oddaně jako ve velkých věcech. Tomuto přítomnému okamžiku budeme věrni jen pomocí modlitby. Bez modlitby nemůžeme činit nic.

Maria je často nazývána chrámem či svatyní Ducha svatého. Tento pojem ale dostatečně nevystihuje skutečnost, že Pán ji natolik připojil k sobě, že v důstojnosti zaujímá místo hned vedle Něho. Maria byla tolik naplněna Duchem svatým, sjednocena s Ním, oživena Jím, že

se stal jakoby její duší. Není pouhým nástrojem nebo vodítkem Jeho činnosti, je inteligentní, vědomou spolupřítelkou s Ním do té míry, že když ona jedná, je to jakoby zároveň jednal On, a když její zásah není přijat, tak ani Jeho není přijat. Uvědomme si, jaký důkaz nezávislosti na ní nám dává Otec i Syn i Duch svatý. Otec nedal a nedává svého Syna než skrze ni. Nemá žádné děti než skrze ni a neudílí žádných milostí než skrze ni. Bůh Syn nebyl stvořen pro celý svět než skrze ni a denně znovu utvářen a formován než skrze ni ve spojení s Duchem svatým a rovněž tak nedává své ctnosti a zásluhy než skrze ni. Duch svatý rovněž nezformoval P. Ježíše než skrze ni a pouze skrze ni rozdává své dary a plody. Když jsme uvedli tolik naléhavých příkladů Nejsvětější Trojice, můžeme si snad, pokud nejsme nanejvýš slepi, dovolit zanedbávat Pannu Marii, nezavěstit se jí a nezáviset na ní?

SVĚTOVÝ ŽIVÝ RŮŽENEC

Mnozí si myslí, že Společnost živého růžence povzbuzuje k modlitbě jen jediného desátku. Myslí si, že tato pobožnost je neúplná, pokud jde o žádost Panny Marie o modlitbu celého růžence, např. ve Fatimském poselství. Je to běžný názor, ale mylný. Už od začátku je tato Společnost napadána nepřáteli katolické církve. To však nemůže uškodit věrohodnosti jejich stanovisek, která jsou v souladu s prosbami Panny Marie. Modlitbou jednoho desátku nechceme vyvolat dojem, že jde o umenšení života modlitby. Pro mnohé lidi je Živý růženec jen začátkem, který je povede k modlitbě celého růžence, ale pro většinu je to jen doplněk, přidáný k denní milované modlitbě celého růžence.

Síla vašeho desátku se silou celé Společnosti vytvoří sílu sjednocené armády, která vykoná to, co by pouhý jedinec nemohl nikdy vykonat.

(Centrum Světové společnosti Živého růžence je v USA, stát Texas. Pro Českou republiku je kontaktní adresa 16000 Praha 6, Kašková 20, sestra Drahomíra Chvátalová.)

POŽEHNÁNÍ Z PRVNÍCH MARIÁNSKÝCH SOBOT

Třebíčský vikariát (5 děkanství, celkem 54 farností) má své duchovní centrum 9 km od Třebíče - na poutním mariánském místě v Příbyslavicích. - Od října 1993 zde začaly bohoslužby na první mariánské soboty - společně pro celý vikariát. I když jako každá nově se rodící dobrá věc mají tyto první soboty určité potíže (novoty, které nikdy nebyvaly apod.), je možné pozorovat už nyní velký duchovní význam.

Mše sv. o první listopadové sobotě byla k našemu velkému překvapení hojně navštívena, připojují se další z celého našeho vikariátu. Na prosincovou bude mezi námi otec biskup Vojtěch Cikrle.

Modlitební úmysly těchto velkých mariánských večeradel sjednocují všechny naše farnosti a skrze tuto jednotu a nesmírné přísliby Panny Marie, jak o nich píšeme na jiném místě, přináší velké duchovní obdarování. Několik farností na vikariátu si vykonají první sobotu dopoledne ve své farnosti a kdo může, putuje pak na 17.00 hodinu na večeradlo do Příbyslavic. Většina farností tak má ve společenství své prosebníky. V rámci setkání se věřící také dozví různé informace týkající se duchovního života.

CELONÁRODNÍ POUŤ "FA" DO FATIMY - ZÁŘÍ 1994

Ve dnech 11. - 25. září 1994 plánujeme uskutečnit národní pouť apoštolátu do Fatimy. V rámci této pouti bychom rádi navštívili místa, která v mnoha farnostech, jež Fatimský apoštolát v uplynulých dvou letech navštívil, přiblížil P. Dokládál evangelizačními pořady.

Sfadosvaze - S Fatimským apoštolátem do Svaté Země

Zajistěte si včas pravidelný odběr týdeníku "Světlo". Od 1. čísla nového ročníku 1994 bude každý týden zde, na předposlední straně dole, vycházet soutěžní kupon se dvěma jednoduchými biblickými otázkami. Odpověď napíšete přímo na kupon.

Kdo správně odpoví všech 24 otázek na 12ti soutěžních kuponech a odešle tyto 3.1994 na adresu Fatimského apoštolátu v Třebíči, bude zařazen do velikonočního slosování, ze kterého vyjde 30 šťastných výherců. Nejvíce se budou radovat ti, kteří s námi 3. 5. 1994 poleť do Svaté Země na osmidenní leteckou pouť Fatimského apoštolátu.

Ve Svaté Zemi se ocitnete, ani nevíte jak. A ještě si trochu oživíte základní biblické otázky.

ŽIVOT V BOŽÍM DUCHU

Spisovatelka Georgette Blaquiére měla v době války příležitost (lépe řečeno milost - jak sama prohlašuje) vést skupinu skautek, která sestávala převážně z mladých Židovek, jejichž svoboda a život byly každý den ohroženy. V jedné ze svých knih píše:

Od nich jsem přijala smysl pro očekávání, pro naději... Očekávaly spásu každý den, věděly, že přijde, že přijde Bůh. Pro mne byly ztělesněním naděje uprostřed zla a prázdnoty světa. Vzpomínám si také na jednu velmi zraněnou ženu, Židovku z Východu, které jsem se zeptala: "Jak jen můžete žít ve všech těch zkouškách, kterými procházíte?" Ona odpověděla: "Je to tím, že vždy hledím před sebe a čekám..."

Hledět před sebe - nebýt zahleděn do svých problémů nebo do minulosti. Vnímat své okolí, prožívat to, co se právě děje. Očekávat, co se stane v příštích okamžicích a v blízké budoucnosti. Čekat s důvěrou a nadějí na Boží zásah, na Boží vedení. Přijmout Boží vedení - udání směru - a jít po "Boží cestě"...

Přesně tak žila Maria. Ve svých 12-15 letech byla natolik otevřena Bohu, že ji mohl zcela naplnit a uchvatit svým Duchem. A tak se z "malé dcery Izraele" stává největší charizmatička, jejíž duše velebí Pána a duch jásá v Bohu. Maria je odpoutána od všeho stvořeného - proto může jásat, radovat se ze samotné podstaty Stvořitele, nedožaduje se pozemských radostí. Duch svatý na ni sestoupil a moc Nejvyššího ji zastínila...

Duch svatý chce sestoupit i na nás. Má zájem o všechny věřící a chce je učinit Ježíšovými učedníky. Jsme-li věřící, jaká je naše víra? Jaká je naše otevřenost Duchu svatému?

Když sv. apoštol Pavel přišel do Efezu, zeptal se tamějších učedníků: "Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?" Odpověděli mu: "Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán Duch svatý." Pavel řekl: "Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?" Oni řekli: "Křtem Janovým." Tu jim Pavel prohlásil: "Jan křtil ty, kteří se odvrátili od svých hříchů, a vybízel lid, aby uvěřili v toho, který přijde po něm - v Ježíše." Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jmé-

no Pána Ježíše. Jakmile na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili v prorockém vytržení" (Sk 19,2-6).

Být otevřen Duchu svatému nemusí znamenat zrovna přijetí daru proroctví - jako ve "Skutcích apoštolů" - nebo uzdravování. Dary Ducha svatého mohou být i docela "obyčejné": např. laskavost, trpělivost, pohotovost...

A tak otvírejte svá srdce Božimu Duchu, vždyť "Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho" (Řim 8,9).

Marie Plucarová

CHCEME SE POMODLIT SPOLEČNĚ RŮŽENEC?

Před časem jsem se chtěl pokusit začít se modlit růženec společně s manželkou a dětmi. Jednou po večeři jsem navrhl: "Chcete, abychom se pomodlili společně růženec?" - V tu chvíli se zdálo, že žádám o bůhví co...

Dcerka, 19 let, okamžitě odpověděla: "Slíbila jsem Gině, že s ní půjdu. Táto, už jsem ve zpoždění..."

Jiří, nejstarší (23 let), odpověděl pohotově, že mu nesedí pověry, ať ho necháme na pokoji. I má manželka se mě snažila odradit: "Co ti to skočilo do hlavy? Vidiš, jaký zmatek působíš v domě, s tvými originálními nápady?"

Zbýval Lukáš, můj nejmenší, 9 let. Jak ostatní zmizeli, ptám se ho: "Lukáši, nelíbilo by se ti, pomodlit se společně s tátou růženec? Chceš přinést tuto kytičku (v Itálii se říká 'kytička', fioretto, místo našeho 'obětička')?" Motivováno 'kytičkou', dítě řeklo ano. Tak jsme začali dva, já a malý. Manželka občas odpovídala z kuchyňky, mezi lomozem talířů a příborů: byly to neochotné odpovědi a - tak mi to připadalo - se špičkou podrážděnosti.

Následující večer jsem neměl žádnou chuť obnovit návrh. Byl to malý, který řekl nahlas u stolu: "Táto, dnes večer se zas společně pomodlíme?" "Bojím se, že ne," odpověděl jsem, přičemž mi lžice zůstala stát ve vzduchu. "Viš, Lukáši, maminka musí pracovat... Gabriela jde ven a Jiřímu se nechce..."

"Ale oni ničemu nerozumí," byla pevná odpověď malého. Syn Jiří se neudržel a poslal bratříčkovi nadávku. Zasáhla manželka: "Vidiš, co jsi způsobil? Pěkné růženec! Jestli se chceš modlit, tak jdi do kostela, je na dva kroky..." Gabriela sklopila hlavu. Za chvíli, jak se vracela z kuchyně, mi řekla: "Táto, mrzí mě, co se stalo večera večer. Ale dnes večer mohu být doma..."

"Nevadí," odpověděl jsem trochu znervoznělý. Gabriela neřekla nic. Ale ten večer nevyšla z domu. Později jsem slyšel, jak se v pokoji s Lukášem modlí. Byl jsem udiven: seslabil jsem televizi... Syn Jiří dělal, jakoby nic. Jako já, i on naslouchal modlitbě, která přicházela z pootevřených dveří. Tak Lukáš a Gabriela pokračovali několik večerů. Manželka říkala: "Ty děcka - opravdu je nechápu..."

Jeden večer jsem se přiblížil k pokoji a dělal, že něco hledám. Lukáš mě viděl ve dveřích a povídá: "Tati, jdeš se s námi pomodlit?" Zhasl jsem fajnku a klekl si na místo, které mi Lukáš a Gabriela udělali mezi sebou.

Nyní se modlíme růženec každý večer po večeři, než zapneme televizi. Manželka uklízí stůl až potom a Jiří si koupil růženec, který nazývá "sportovní": je to prstýnek s deseti kuličkami. Počítá na něm a i on odpovídá. Je přesvědčen, že je to jeho objev. Neprozradil jsem mu, že už léta, když řídím auto, používám jeho "sportovní" růženec.

- jeden táta -

FATIMA - měsíční příloha týdeníku Matice cyrilometodějské SVĚTLO. Rediguje P. Pavel Dokládál, děkan a vikář trebičský. Adresa: Fatimský apoštolát Matky Boží, Martinské náměstí 20, Třebíč, PSČ 67409, telefon 0618/21098, fax 0618/5522.